

Sygn. akt IV U 1391/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lipca 2016 r. w S.

odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 12 listopada 2015 r. Nr (...)

w sprawie M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. K. do emerytury od 20 października 2015 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz M. K. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt zł) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1391/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 listopada 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił M. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w P.W. JAN-POL od 1 marca 1995r. do 31 grudnia 1998r., co stanowi 3 lata, 9 miesięcy i 14 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał m.in., że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres jego pracy w Przedsiębiorstwie (...) w M., gdzie pracował w okresie od 23 maja 1977r. do 14 października 1990r. Początkowo ubezpieczony wykonywał pracę pomocnika operatora, a następnie, po ukończeniu kursu operatora koparki, kontynuował zatrudnienie jako operator koparki. W okresie od 15 października 1990r. do 31 sierpnia 1992r.

ubezpieczony również pracował jako operator koparki tym razem w Usługach (...). Ł., M. (...) s. c. (odwołanie wraz z załącznikami k.1-9 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.10 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. K. w dniu 20 października 2015r. ukończył 60-ty rok życia. Uprzednio, tj. w dniu 12 października 2015r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 12 października 2015r. k.1-4 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy, uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat, z czego okresy składkowe stanowią 20 lat, 6 miesięcy i 28 dni, a okresy nieskładkowe 21 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 3 lat, 9 miesięcy i 14 dni z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. od 1 marca 1995r. do 31 grudnia 1998r. (świadcstwo pracy z 28 października 2015r. k.47 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 12 listopada 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 12 listopada 2015r. k.50 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w M. od 23 maja 1977r. do 14 października 1990r., a zatem przez 13 lat, 4 miesiące i 23 dni, w pełnym wymiarze czasu pracy. Początkowo ubezpieczony pracował na stanowisku pomocnika operatora, a następnie – od 13 lutego 1978r. na stanowisku operatora (świadcstwo pracy z 17 października 1990r. k.1-2 akt osobowych, umowa o pracę z dnia 23 maja 1977r. k. 16 akt osobowych, angaże k.17-24 akt osobowych, karty wynagrodzeń z lat 1979-1990 k.16-22 akt emerytalnych, zaświadczenia k.23-25 akt emerytalnych).

W dniu 16 stycznia 1978r. ubezpieczony nabył uprawnienie do obsługi koparki jednonaczyniowej do 0,6m³ (dokument uprawnienia nr (...) wydany w dniu 16 stycznia 1978r. k.13-14 akt osobowych). Pracując na stanowisku pomocnika operatora, a następnie operatora do zadań ubezpieczonego należała obsługa koparki gaśnicowej marki W. z tą różnicą, iż jako pomocnik operatora ubezpieczony operował tą maszyną będąc pod nadzorem operatora. Po ukończeniu powyższego kursu ubezpieczony wykonywał te czynności samodzielnie. Pracodawca ubezpieczonego zajmował się budownictwem dla potrzeb rolnictwa, w tym budową pomieszczeń inwentarskich dla spółdzielni i PGR-ów. Stąd też ubezpieczony zajmował się wykonywaniem robót ziemnych na budowach oraz rozładunkiem. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze przez okres całego roku (zeznania ubezpieczonego k.22-23 akt sprawy, zeznania świadków S. T. i Z. J. k.22v-23 akt sprawy).

Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.39 akt emerytalnych). We wniosku o emeryturę ubezpieczony wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (k.2 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. K. podlegało uwzględnieniu.

Stosownie do treści art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl

przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w Przedsiębiorstwie (...) w M., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M., gdzie od 23 maja 1977r. do 14 października 1990r. pracował jako pomocnik operatora oraz operator obsługując koparkę gąsiennicową marki W..

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe potwierdziło zasadność stanowiska ubezpieczonego i dało podstawy do ustalenia, że we wskazanym okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A dział V poz.3 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. (...) wyżej wymienionej koparki odpowiada pojęciu pracy maszynistów ciężkich maszyn budowlanych. Na taki charakter pracy przez cały okres zatrudnienia ubezpieczonego w w/w przedsiębiorstwie wskazują dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ,tj. umowa o pracę z 23 maja 1977r. (k.16 akt osobowych), świadectwo pracy z 17 października 1990r. (k.1-2 akt osobowych), angaże (k.17-24 akt osobowych), przedstawione w postępowaniu przed organem rentowym karty wynagrodzeń (k.16-22 akt emerytalnych) i zaświadczenia (k.23-25 akt emerytalnych) jak również spójne i rzeczowe zeznania świadków - współpracowników ubezpieczonego oraz samego ubezpieczonego. Sąd dał wiarę przekonującym zeznaniom ubezpieczonego, w których stwierdził on, iż również pracując jako pomocnik operatora, przed nabyciem przez niego stosownych uprawnień, co miało miejsce w dniu 16 stycznia 1978r., pracował przy obsłudze koparki, z tym że czynności pracownicze wykonywał pod nadzorem operatora. Dlatego również okres zatrudnienia na stanowisku pomocnika operatora powinien zostać zaliczony jako czas pracy w warunkach szczególnych. Należy przy tym podkreślić, że o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach decyduje nie literalna nazwa stanowiska, ale rodzaj faktycznie wykonywanych czynności.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższych okresów zatrudnienia (13 lat, 4 miesiące i 23 dni) do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w tych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że M. K. przysługuje prawo do emerytury od 20 października 2015r., tj. od dnia, w którym ukończył 60 rok życia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98§1 i § 3 kpc w zw. z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 poz. 1800) w zw. z §12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 poz. 461 ze zm.).